

Abstrakt

Vlhkost v porézních horninách způsobuje degradaci materiálu a jeho zvětrávání. Přesto je stále velmi málo známo o její dynamice, prostorovém uspořádání a jejích zdrojích. Tato práce prezentuje tři příklady studia vlhkosti na skalních výchozech s výskytem kavernózního zvětrávání: přímořské voštiny v Itálii, tafoni v humidním klimatu u Kralup nad Vltavou v Česku a přechod z inland notches do tafoni v karbonátech v Izraeli. Na všech lokalitách s tafoni a voštinami je většinu času hloubka výparové fronty uvnitř kaveren blíže k povrchu než vně, opačně je tomu pouze po vydatnějších deštích nebo v případě přímořské oblasti po intenzivnějším příboji. Poprvé bylo stanoveno prostorové a časové rozložení vlhkosti na výchozech s výskytem kavernózního zvětrávání, což umožňuje lépe pochopit problematiku vzniku těchto forem. Poprvé byly pro přírodní výchozy spočítány intenzity výparu a množství vysrážených solí. Na lokalitě Kralupy byly stanoveny množství vody vystupující/vstupující z/do tafoni, z čehož byla následně sestavena vodní balance pískovcového výchozu. Prezentované výsledky ukazují, že znalost rozložení vlhkosti a stanovení intenzity výparu je zásadní pro pochopení a kvantifikaci zvětrávacích procesů a umožňuje stanovit vodní bilanci skalních výchozů.